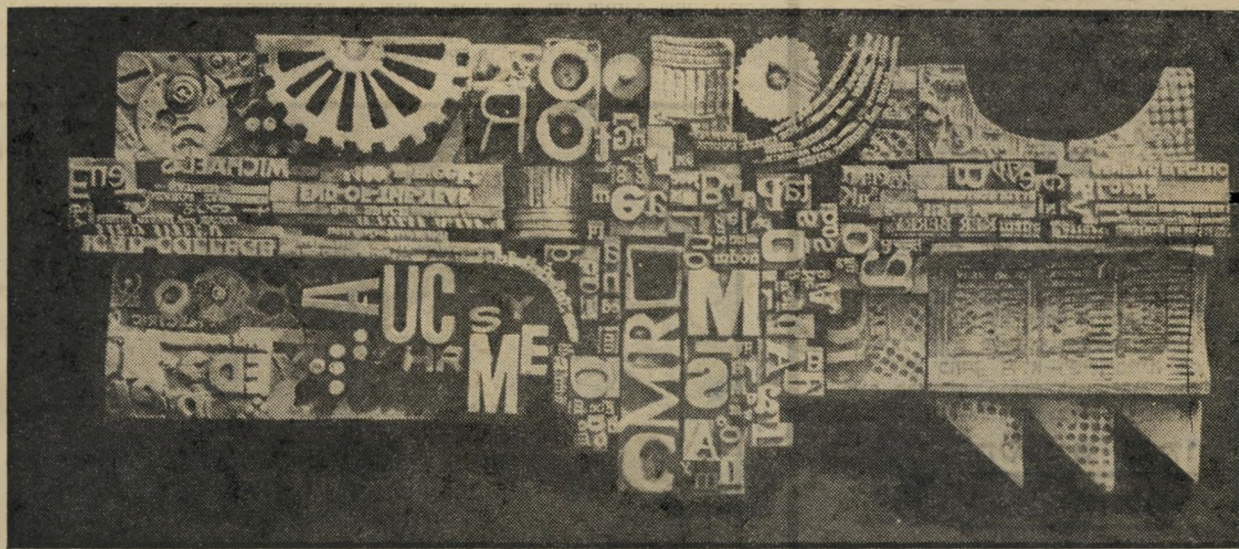

שמיר בחלונות הגבוהים

האותיות המדברות

בית-הספר התיכון נודת-איסט בברוקלין, בעיר ניו-יורק. התב"ב

בליס'אלומיניום שהוזמן על-ידי

ליט מושחת על אותיות הא"ב, המשולבות בסמלי תעשייה ומדע. שמיר זכה בהזמנה תודות למקוריות רעיון החבלים. "לא מספיק להיות גאון כדי להצליח", אומר שמיר, "צריך סבלנות וקשרים."

הוול-סטרטי; בבניין העירייה באטלנטה — ועתה הוא עובד עם אשתו האמנית, נירה, על אחת מההזמנות היוקרתיות ביותר באמריקה.

עורך הירחון פנטהאון, גוציאוני, מקים עתה באיסט-סייד של ניו-יורק וילה, שר תעלה בפארה על האחוזה המפורסמת של יו הפנה, בעל פלייבו המתחרה. שמיר עושה את כל עבודות השיש והזכוכית של הווילה. עבודות מיוחדות של זכוכית מנופחת הוזמנו על-ידי שמיר עבור וילה זו ברחבי העולם, על-פי תכנון מקורי בסגנון המאה ה-13.

„לא די

להיות גאון"

את הצעהותיו חב שמיר למיקרה. בשנת 1969, כאשר היה כבר ידוע למדי בישראל, צייר בולים ותיפאורן תיאטרון מעולה. הוא הוזמן על-ידי אר נברסיטת אילינוי לעשות בה את עבודת הדוקטוראט שלו. אוניברסיטה זו מזמינה מדישנה אמן אחר למשימה זו, משאירה ברשותה עבודות שלו, ורוכשת לה יוקרה. קדם לשמיר בתפקיד זה הסופר סול בלו. בתום השנה התעכבו עמירם ונירה, עם שלושת ילדיהם, בניו-יורק, האריכו את הביקור ככל האפשר, כיוון שהתאהבו בעיר. לבסוף החליטו לחזור ארצה, ארנו את החפצים — ויום לפני הנסיעה פגשו

במיקרה ברחוב, באמריקאי שעבד כ-גרפיקאי אצל שמיר בישראל. כאשר שמע כי שמיר מתכוון לחזור לישראל, הזמינו מייד אל כמה מלקוחותיו, ועוד באותו יום הוא קיבל הזמנה עבור מיפעל לייצור חוטי-השמל. ההזמנה הוכנה חוך יומיים, למרות שלא היו לו כלי-עבודה או סטודיו. היא התקבלה בהתלהבות. שמיר החליט להישאר עוד קצת, ומאז הוא מתגורר ב-ניו-יורק.

שמיר מדבר בגילוי-לב על קשיי כיי-בוש אמריקה. לא די להיות גאון כדי להצליח, הוא אומר. צריך סבלנות, זמן וקשרים. עד שהאנשים הנכונים שומעים עליך, עוברים כמה שנים. יש בניו-יורק לבה, כחמשת-אלפים ארכיטקטים, שהם נותניה-עבודות הגדולים לאמנים כמו שמיר.

שמיר מגדיר עצמו כפסל-צייר, המשלב בציוריו גורמים פיסוליים. הוא התמחה בזכוכית, וגם רשם פסנט על המצאה שלו בתחום שילוב הזכוכית והמתכת. שמיר נולד בתל-אביב בשנת 1932, התחנך בתנועת השומר-הצעיר, אולם הלך גם לצופים. בגלל החתיכות, הוא למד ציור אצל פאול לוי, ושם הכיר את אשתו, נירה. שהיתה דוגמנית של לוי. יחד עם נירה פתח סטודיו לגרפיקה, נכנס מייד לשוק העבודות וכבש לו מעמד ניכר ב-תיכנון תערוכות, בולים ותיפאורות-תיי-אטרון. בתקופת פרשת פנחס לבון, התי

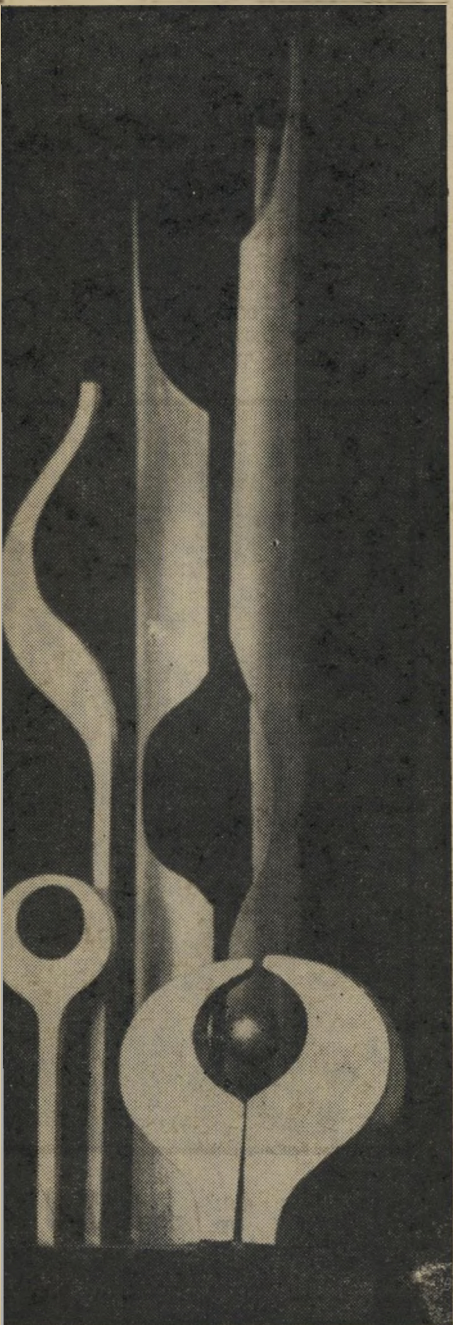
נדב לעזור למפ"ם במערכת-הבחירות, ובי-מילחמת ששת-הימים היה עם הגדוד שי-כבש את יהודה ושומרון.

„התקפות-אולקוס מהכיבושים"

נעמי שמיר אולי אינה יודעת זאת, אבל היא האשמה בגילוי פרשת הרס כפרי לטרון. כאשר עמדה נעמי שמר להוציא את תקליטה ירושלים של זהב, היא דרשה שעמירם שמיר יצייר את העטיפה עבורו. התברר כי עמירם במי-לואים, אחרי המלחמה, נעמי שמר פנתה אל יצחק רבין, שהיה אז הרמטכ"ל, וזה הורה להעניק לעמירם חופשה מיוחדת. הוראת החופשה השיגה את שמיר כשהיה ביריחו.

בנסיעתו לתל-אביב עבר דרך לטרון, והבחין כי הכפרים שראה במקום כאשר נסע לכבוש את יריחו, מצויים בתהליך הריסה. הוא עצר בקפה כסית, כולו מוועד זע, וסיפר את הסיפור לעמוס קינן, שהיה עיראליה למעשה ופתח במערכה הציבורי-רית נגד הרס הכפרים.

כיום מסרב שמיר לקרוא עיתונים יש-ראליים, כיוון שלדבריו הוא מקבל התי-קפות-אולקוס, כשהוא קורא על שיכרון הכיבושים ועל הפחד מפני השלום. הוא מעדיף ליצור בניו-יורק, במקום שבו אין בעיות התחלואות ופליטים ומיסמכייקניג.

הפסל והו פסל-ברונזה של שמיר, הניצב ברחבת המכון הגבוה לטכנולוגיה ואופנה בניו-יורק.